

ó hajnó, szép pirosz hajnakó,
világosz virradtkó! De akkor
megláta, hogy leskődök rá, s
béfutott a házba. Mint a madár,
úgy mondta, hogy ó, hajnó,
ó hajnó, szép pirosz hajnakó,
világosz virradtkó! Most es hallom.

F/199.

A Péter-gvárgyián már alig mozdul,
csak fekszik. Este már kézen fogta
az Isten, de a hosszú séta után
földi porhüvelyébe visszakísérte.

F/200.

A bálványos ember meséje miatt
tíz napig apró fát kell hasítanom,
s vala még egyéb vezeklő dolgok.
A gyortya fogyása is mutatkozik,
a maradékot szorgosan gyűjtöm, most
is az füstöl, s marja szemem.

F/201.

Kilencen maradtunk itt. A Diákkal elment
Márton testvér, és Ferenc, a másik
fráter. Mondták, új hírekért mennek.

F/202.

Egzengés és villámlás volt. Leomlott
a nagy farakás dübörögve. Fölserkentünk,
szaladoztunk össze, s ott állt előttünk
a Néma barát, ki befelé sirt, s tépte
ruháját. Így ment el tőlünk a Péter,
ma éjszaka, Sarlós Boldogasszony napja előtt.

F/203.

A Péter halála órájakor Nagy András
pajtája tüzet fogott. A népek azt
hitték, hogy a rút idegen had támad,
s a kiáltozásra riadtak világba szét.
Alig tudtuk őket az erdőkből vissza-
terelni. Három kunyhó porig égett,
csak az különös, hogy a barmok nem
szaladoztak el.